

Matkaraportti

työssäoppiminen ulkomailla

(vaatetusala- muotiassistentti)

nimi: Eveliina Repo

ryhmätunnus: Teksmup21

Ulkomaan jakson kesto: 9.1-19.3.2023

Kohdema ja kaupunki: Espanja, Bilbao

Työpaikannimi ja toimiala: Ifeelnut, vaatetusala

Työssäoppimisen ohjaaja: Maite Grande

Työssäoppimispaikkani oli maanläheinen pienyritys. Työntekijöitä oli neljä, yrityksen omistaja, ompelija, some- ja markkinointihenkilö ja sitten vielä yksi työntekijä, joka teki aika paljon erilaisia hommia, kuten leikkasi kankaita, piirsi kaavoja yms. hänen kanssaan tulin tekemään todella paljon töitä.

Lisäksi, kun aloitin työt oli tällöin myös kaksi muuta Espanjalaista opiskelijaa yrityksessä, tekemässä omia harkkojaan.

Tämä yritys on ehdottomasti hitaan muodin- yritys. He tekevät kaiken itse suunnittelusta protojen ompeluun tai jos tuotetta tulee vain pieni tilaus, ompelevat he kaikki itse. Kankaat valitaan itse välttämällä polyesterikankaita. Yrityksellä on minimalistinen ilme. Yritys myy tuotteitaan erilaisiin showroomeihin tai jälleenmyyjille, heillä ei ole omaa fyysistä kauppaa. Tuotteita lähetetään eri puolille Eurooppaa mm. Barcelonaan, Amsterdamiin, eri puolille Saksaa.



Työssäoppimispaikka sijaitsi n.15min metromatkan päässä asunnoltani.

Työpäivä alkoi 9.30 ja loppui 15.30, vaikka tässäkin joustettiin jonkun verran, ensimmäisenä työpäiväni tulin ajoissa 9.20 ovelle ja ihmettelin miksi se on lukossa, eikä kukaan tule avaamaan, ehdin jo pelätä tulinko väärään paikkaan tai eikö töitä olekaan tänään. Kuitenkin noin 9.40 sieltä kävelee yrityksen johtaja ja toinen työntekijä ilman mitään kiireitä kahvit kädessä. Se oli minun ensimmäinen pieni kulttuurishokki.

Kuitenkin kun saatiin kahvit juotua ja koneet käyntiin, niin kaikki tekivät ahkerasti töitä, eikä ollut mitään virallisia taukoja ennen lounasta. Meillä soi musiikit joka päivä ja samalla kun työskentelimme juteltiin niitä näitä koko päivän, mikä oli mukavaa. Ilmapiiri oli rento ja ystävällinen.

Pärjäsin englanninkielellä ihan hyvin, mutta oli kuitenkin pari työntekijää jotka eivät puhuneet englantia, mutta se ei haitannut.

Toinen pieni kulttuurishokki johon kesti kauan tottua oli se, että lounas syötiin vasta kello 14. Lounas syötiin yhdessä pöydän ääressä mikä oli kiva, nähdä mitä paikalliset syö.

Aloitin harkkani ompelulla, tein aluksi tosi simppeleitä juttuja kuten ompelin sivusaumojia tai miehustoja yhteen yms. Sitten siirryttiinkin jo takkeihin ja muihin vähän vaikeimpiin asioihin.

Kuitenkin parin viikon pelkästään ompelun jälkeen pidimme palaverin opettajani kanssa ja sovimme, että voin ruveta tekemään muutakin kuin ommella. Luulemme että heillä ei ole aikaisemmin ollut muotiassistentti-opiskelijaa.

Asia korjaantuikin sillä, ja aloin tehdä paljon töitä yhdessä yhden työntekijöistä kanssa. Leikkasimme kankaita, lähetettiin paketteja, tein somea ja Photoshopilla tuotekortteja, lajittelin tuotannosta tulleita vaatteita eri yrityksiin lähteviin paketteihin. Harjoittelin myös kaava- digitointilaitteen käyttöä. Tein myös kankaista esite palasia yhdellä viikolla, eli monesta 10-20 eri kankaasta leikataan 4x4 kokoinen pala. Loppuviikoilla töissä meille tuli tuotannosta tuotteita missä esim. yhdessä tuotteessa huomasimme, että kainaloaukko on aivan liian pieni joten, niitä purettiin koko porukalla kaksi viikkoa putkeen, ja korjattiin kaavat jos oli meidän moka.

Asunnossani eikä työpaikalla ollut minkäänlaista lämmitystä (paitsi 1 pieni patteri asunnossa) joten 5 asteen lämpöön kesti myös sopeutua kauan. Siinä oppi kerrospukeutua ihan uudella tavalla.

Onneksi tammikuun jälkeen alkoi lämmitä ja kun lähdin maaliskuun lopussa oli päivittäin 20-25 astetta.

Opin todella paljon uutta kädentaidoillani eli ompelua, leikkaamista, piirtämistä, mutta myös oli kiva nähdä läheltä miten yritys toimii ja miten sitä johdetaan. Ihannoin paljon yrityksen pomoa hänellä oli pieni vauva joka vietti päivät työpaikalla kun oli ollut aamupäivän totuttelemassa päiväkotiin, muillakin työkavereillani oli lapsia ja he jakoivat usein arjen juttuja miten elävät. Kaikki olivat hyviä ystäviä. Yhteistyö toimi hyvin ja kaikki olivat samalla sivulla siitä mitä tehdään, meillä oli iso valkotalu mihin myös kirjoitettiin päivän juttuja mitä pitää saada tehtyä.



työergonomia- selkä oli niin kipeä ensimmäiset viikot



Kankaiden valintaa

Töiden jälkeen kävelin yleensä kotiin, käyden lemppari kahviloissa tai puistoissa.

Asuin kolmen makuuhuoneen asunnossa suomalaisten kämpppisten kanssa, tultiin hyvin toimeen ja meistä tuli hyviä kavereita. Esiteltiin toisiamme uusille tuttaville ja tehtiin paljon kaikkea vapaa-ajalla. Minun onnekseni ensimmäiset kolme kämpppistä olivat kaikki kokkeja joten söin kotona hyvää ruokaa. Espanjassa on myös niin halpaa että lähes joka päivä söin myös ulkona tai kävin kahviloissa.

Espanjan kulttuuri on niin kaunis ja ihana, ihmiset ovat iloisia, ystävällisiä, sosiaalisia. Sain paljon uusia ystäviä ja tuttavuutta ja menen ehdottomasti takaisin joku päivä. Ei ole mitään negatiivista sanottavaa, ainoastaan

jälkeenpäin ajattelen olisi ollut alku helpompaa jos olisi osannut enemmän Espanjaa, vaikka senkin oppi aika nopeasti.

Toiseksi viimeisellä viikollani meille tuli uusi kämppis, joka oli myös vaatetusalan opiskelija joka tuli samaan työpaikkaan kun minä töihin, joka oli kiva kun pystyi puhumaan suomeakin töissä.